here, ſecundum Imol. in d. c. multo minus depoſitus ab officio, 81. diſt. c. dictum, & not. in cap. 1. qui cler. vel vouent. degrada
2 tio † ab inferiore à principe neque actualiter, neq. verbaliter fieri poteſt, ca- pit degradatio, de pęn. c. trauſmiſſum de elect. & ita tenere cõmuniter Doctores refert Bened. Cap. in cap. at ſi clerici, de iudic. *Giach.*

Degradatio.] Hic nota, quod vbi Eccleſia degradatum tradit curiæ ſeculari, debet intercedere, ne mors infligatur, & iudex ſecularis faciat ad ſui libitum, vt dicit Ludou. Carer. in pract. crim. §. homicid. vlt. poſt num. 64. qui num. ſeq. ponit, & relatiuè, quid ſi degradatus per iudicem eccleſiaſticũ opponat, & alleget fuiſſe nulliter degradatum, quis cognoſcet de degradationis nullitate an iudex ſecularis, vide de vtroque per eum, illic. *Giach.*

d *Cingulo Doctorali.*] vt fuit Donatus de Falconibus, de quo aliàs memini vberrimo cõſ. ſyndicatus, ſub numero trecenteſimo trigeſimo quarto, quod quidem conſilium

pellatur degradatio, eſt, quando clericus non modo per ſententiam priuatur, ſed etiam actualiter, & perſonaliter degradatur, exuitur, & ſpoliatur ordinibus eccleſiaſticis, iuxta formam traditam in libro Pontificali, fol. 190. & ſequen. quem refert Foller. in pract. crimin. canon. fol. 270. numero 17. Et effectus huius differentiæ eſt maximus, vt dixi ſupra quæſt. 37. verſic. ſcias etiam.

2 *Regulariter autem clericus non debet deponi, niſi propter graue crimen. Et hęc eſt communis reſolutio, vt dicit Sylua de beneficio, fol. 109. nu. 4.*

3 *Ceterum actualiter deponi, ſeu degradari non poteſt clericus, niſi pro tribus criminibus, vt dixi ſupra in dicta quæſt. 36. verſic ſcias etiam.*

4 *Sed quæro, quot Epiſcopi debeant interuenire depoſitioni, ſiue degradationi. Reſpondeo, quod ſi degradandus eſt Epiſcopus, requiruntur duodecim Epiſcopi: Si eſt presbyter, requiruntur ſex: Si eſt diaconus, vel ſubdiaconus, tres: Si eſt clericus in minoribus conſtitutus, ſufficit proprius Epiſcopus. Ita eſt tex. in cap. fin. 15. quæſt. 7. Et aduerte, quod ſi tales Epiſcopi inter ſe diſcordent in pronunciando, ſufficit maior pars: & hæc eſt communis opin. vt dicit Summa Syluеſtrina, in verb. Degradatio, q. 1. Hæc tamen, quę dicta ſunt de numero Epiſcoporũ, intellige, vt procedant, quando poſt huiuſmodi verbalem depoſitionem veniendum eſt ad actualem: ſed quando depoſitio verbalis non fit ad effectum, vt ſequatur actualis degradatio, tunc ſolus epiſcopus poteſt verbaliter deponere, ſeu degredare. Et ita de generali conſuetudine obſeruatur, vt ait Foller. in pract. crim. cano. fol. 270. nu. 9. in fi. Quinimò hodie etiam quando deueniendum eſt ad actualem degradationem, poteſt ſolus epiſcopus adhibitis prælatis degradare, ita ſtatuente ſacro Trid. Conc. vt refert Diaz in practica crim. cano. c. 3. nu. 7.*

5 *Scias autem, quòd hæc degradationis pęna non modo locum habet in clericis, ſed quandoque etiam in laicis aliqua dignitate inſignitis; puta, ſi ſit aliquis Doctor, qui propter aliquod delictum priuandus ſit* d *cingulo doctoralis, de quo dixi ſupra quæſt. 73. verſic. iudex committens, vbi etiam poſui quædam exempla. Idem etiam in militibus, quando propter aliquod* e *delictum militare ſunt puniendi: nam ſolent degradari, & exiui cingulo militari. Et dicit Marian. in cap. propoſuiſti, poſt nu. 34. de foro compet. quòd ita ſeruant Duces, & Capitanei armorum, quando faciunt aliquem ſuſpendi ex ijs, qui portant ſua ſigna, quæ nos diuiſam appellamus: quia ſcilicet prius illos denudant tali diuiſa.*

habes poſt ciuilem practicam vltimo loco. *Giach.*

e *Delictum militare.*] Quæ ſint delicta militaria, vide Decianum Tractatu criminal. tomo uigeſimo libro ſeptimo, capitulo decimo quinto. *Roſſ.*

QVÆST. LXXV.

De pęna ſuſpenſionis.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

1 *De pœna ſuſpenſionis.*
Et quibus caſibus incurratur, ibid.
2 *Sacerdos benedicens ſecundas nuptias eſt ſuſpenſus ab officio, & beneficio.*
Et an ſit ſuſpenſus ipſo iure, ibid.
3 *Clericus notorius fornicator, vel ſimoniacus in ordine, eſt ipſo iure ſuſpenſus ab officio.*

Ex Additionibus.

1 *Suſpenſio quid ſit, quotuplex, a quibus abſtinere faciat; quãdo imponatur, & de illius forma, remiſſ.*

ADDITIONES, Ad Quæſt. LXXV.

a C *Eterum vbi crimẽ.*) Farinacius titul. de delict. & pęnis, quæſtione decimanona, volumin. 1. num. 5. *Roſſ.*

Ceterum vbi crimen.] Adde videndum Foller. in practic. canon. canon. ni verb & ſi confeſſi, aut conuicti ſint cap. 33. nu.
1 27 & 63. ubi latè † ponit quid, & quotuplex ſit ſuſpenſio, & quot ſint ſuſpenſionem, ſpecies, &

QVÆST. LXXV.

1 C*Eterum,* a *vbi crimẽ non eſt valde graue, non ſolet Clericis imponi pœna priuationis beneficij, vel depoſitionis ab ordine, ſed tantummodo pœna ſuſpenſionis, quæ quidem ſuſpenſio eſt quædam cenſura eccleſiaſtica, propter quam clerico interdicitur officium, ſeu beneficium, vel adminiſtratio, ſeu executio ordinis, vel iuriſdictionis. Et habemus nonnullos caſus, in quibus imponitur huiuſmodi ſuſpenſionis pœna, quos recenſet Summ. Syluеſtr. in verbo ſuſpenſio, in 6. quæſt.*

2 *Sacerdos benedicens ſecundas nuptias eſt ſuſpenſus ab officio, & beneficio, cap. 1. de ſecund. nupt. Scias tamẽ, quòd non incurrit hanc pœnam ipſo iure, ſed eſt* b *per ſententiã*

à quibus officijs ſuſpenſus dicatur interdictus, & ſe abſtinere debeat: & ibi in hoc facit decem Regulas, & ponit etiam quando ſuſpenſionis pęna imponi poſſit, non præcedente monitionne, & tradit formam inquiſitionis, & ſententiæ, & ſuſpenſionis, uel abſolutionis. *Roſſ.*

b *Per ſententiam ſuſpendendus.*] Quomodo autem, quid dicatur ipſo iure, uel per ſententiam, uide fuſius, quam alibi, apud

apud Tiraquellum in leg. ſi unquam, in uerbo donatione largitus, C. de reuocand, donat. Felyn. capit. Rodulphus extra de reſcript. *Drogh.*

ſuſpendendus. Et eſt communis opin. vt atteſtatur Diaz in pract. crim. canon. cap. 68. circa c *finem.*

3 *Clericus notorius fornicator, vel ſimoniacus in ordine, eſt ipſo iure ſuſpenſus ab officio dixi ſupra hoc eod. libro §. Fornicatio, verſic. Sed quæro, & §. Simonia, verſic. ſed quęro.*

c *Circa finem.*) Vide Menochium, caſu 417. de arbitr. *Roſſ.*

QVÆST. LXXVI.

De pęna interdicti.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

1 *De pœna eccleſiaſtici interdicti.*
Et quibus caſibus incurratur, ibid.
2 *Ciuitas exigens ab aliquo pedagia pro rebus ſuis, incurrit pœnam interdicti.*
3 *Ciuitas aliquid committens contra epiſcopum ſuum, incidit in pœnam interdicti.*
Et an requiratur quod ſit proprius Epiſcopus, ibid.
Et an ceſſante detentione Epiſcopi ceſſet interdictum, ibidem.

Ex Additionibus.

1 *Interdictum quid ſit, quomodo, & quid operetur, remiſſ.*
2 *Percutiens Epiſcopum, quomodo puniatur, remiſſiuè.*

ADDITIONES, Ad Quæſt. LXXVI.

a I*Nter Eccleſiaſticas cenſuras.*] Adde viden-
1 dum † Nauarr. in ſuo Manuali, ſiue Summa confeſſorum, capitulo vigeſimo ſeptimo, numero 164. vſque ad numerum 189. tomo primo, vbi interdictũ quid, & quotuplex, quis, cur, & quomodo poteſt interdicere, & interdici, & quæ prohibeantur interdicto, & tempore interdicti. *Baiard.*

b *Item ciuitas.*] Adde
2 † videndum ea, quæ poſui in quæſtione ſequenti, in verbo percutiens iniurioſè, vbi quibus pęnis puniantur percutientes Epiſcopos. *Baiard.*

c *Eſt dominus illius ciuitatis.*] Confer ad ea, qua dixit ſupra quæſtione trigeſimaoctaua, verſiculo vidi etiam ad finem, vbi dicitur, quod locus ſacer eſt tamen de territorio Principis. *Drogh.*

QVÆST. LXXVI.

1 I*NTER Eccleſiaſticas Cenſuras eſt etiam pœna Interdicti Eccleſiaſtici, quæ quidem eſt ſeparatio a iure, vel a iudice facta a certis ſacramentis, & omnibus diuinis officijs, & eccleſiaſtica ſepultura, in quam pœnam, qui incurrãt, videre potes apud Summiſtas, in verb. Interdictum.*

2 *Ciuitas, caſtrum, aut villa exigens pedagia ab aliquo pro rebus ſuis, quas non negociandi cauſa defert, eſt ipſo facto interdicta, c. quanquam, de cenſibus in 6. Sed certè quidquid ſit de iure, iſte caſus non eſt a conſuetudine receptus, neque ſeruatur, vt dicit Ioan. Cald. in tract. de interdict. in 1. par. num. 51. in fin. Et quamuis Summa Syluеſtr. in verbo, Interdictum, 4. q. 1. in tertio caſu, dicat quòd ſecundum Archid. hæc opinio communiter non tenetur, ex quo ſententia interdicti trahit ſecum effectum ſuũ, abſque eo, quòd vtentium moribus recipiatur. Prætereaque in d. c. quanquam, dicitur, Contraria conſuetudine nõ obſtante: non tamen puto recedendum eſſe à ſententia Io Cald. poſtquam videmus d. c. non ſeruari in ipſamet ciuitate Romana, neque in alijs terris eccleſiæ, a quibus in cõcernentibus iuris canonici obſeruantia debent aliæ ciuitates normam, & regulam accipere.*

3 *Item* b *ciuitas aliquid committens contra Epiſcopum ſuum, vt capiatur, percutiatur, vel banniatur, eſt interdicta. Clemen. ſi quis ſuadente, de pœn. Et aduerte, quia hæc pœna locum non habeat, niſi ſit ſuus proprius Epiſcopus illius ciuitatis, vt apparet ex verbis illius Clem. & ita firmant communiter Scribentes, vt dicit Tortus inter conſil. Ant. de Butr. conſil. vlt. num. 3. in fin. Idemque ſi in aliquo loco Epiſcopus detineatur inuitus, vt ibi. Sed hæc intelligenda ſunt vt procedant, quando ille, qui detinet Epiſcopum, vel illum offendit,* c *eſt dominus illius ciuitatis: aliàs ſecus. Ita videtur ſentire gloſſ. in d. Clem. 1. in verb. Si ſuaſit, & ita tenent communiter Doct. vt dicit Socin. inter conſil. Curt. Sen. conſil. 20. poſt. num. 42. verſic. poſtremo concludenti. Et dicit Tortus in allegat. conſil. vlt. poſt nu. 4. quòd ita notant communiter Doctores nomine diſcrepante. Item ſcias, quòd ſtatim ceſſante tali detentione Epiſcopi, ceſſat etiam interdictum ipſo iure, & abſque alia declaratione. Et hæc eſt communis opin. vt atteſtatur Tortus in d. conſ. vlt. nu. 5.*

QVÆST. LXXVII.

De pęna Excommunicationis.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

1 *De pœna excommunicationis.*
Duplicem eſſe excommunicationem, maiorem ſ. & minorem, ibidem.
2 *Percutiens clericum eſt excommunicatus, & incidit in pęnas canonis, Si quis ſuadente.*
3 *Et quid ſi ipſemet clericus ſeipſum percutiat.*
4 *Et an percutiens clericum primæ tonſuræ tantum.*
5 *Et an percutiens religioſum religioſe viuentem qui tamen profeſſionem non emiſit.*
6 *Et an percutiens clericum non euntem in habitu clericali.*
7 *Et an percutiens clericum, ignorans illum eſſe clericum.*
8 *Et quid ſi aliquis volens percutere Titium laicum, percuſſerit Catum clericum.*
9 *Et an percutiens clericum excommunicatum, incidat in pœnas dicti canonis.*
10 *Et an percutiens clericum degradatum incidat in pœnam illius canonis.*
11 *Et quid ſi clericus deprehenſus fuerit in adulterio.*
12 *Et quid ſi clericus alium inſultauerit.*
13 *Et quid ſi clericus velit aliquod delictum committere.*
14 *Et quid ſi offenſio facta clerico ſit leuis.*
15 *Et quid ſi aliquis percutiat clericum pluribus percuſſionibus* eodem

eodem impetu, an incidat in plures excommunicationes.
16 Monachus non deferens habitum ſuæ religionis eſt excommunicatus.
Et quid ſi deferat, ſed occultè, ibid.
17 Recipiens litteras apoſtolicas de manu alterius, quam eorum qui ſunt ad id deputati, eſt excommunicatus.
18 Clerici ſcienter participantes cum excommunicatis, ſunt excommunicati.
19 Incendiarij ſunt excommunicati.
20 Effractores eccleſiarum cum ſpoliatione, ſunt excommunicati.
21 Offendentes Cardinales ſunt excommunicati.
Et an incidant in crimen læſæ Maieſtatis, ibid.
22 Religioſi qui miniſtrant ſacrum Euchariſtiæ ſacramentum alienis parochianis, ſunt excommunicati.
23 Percutientes iniurioſe, aut temere epiſcopũ, ſunt excommunicati.
Et quid ſi quis illum percutiat cauſa ſuæ defenſionis. ibid.
24 Spoliantes Chriſtianos nau gãtes, vel naufragium paſſos ſunt excommunicati.
Et an ſit canon latæ ſententiæ, vel ferendæ, ibid.
25 Chriſtiani deferentes arma, vel merces ad infideles ſunt excommunicati.
Quid tempore pacis ibi.
26 Doctores vel ſcolares Bononiẽſis Academiæ, qui domos aliorum Doctorum, vel ſcholarium ante conductionis tempus præoccupare tentant, ſunt excommunicati.
Et an hoc locum habeat etiam in alijs gymnaſiis ibid.
27 Schiſmatici ſunt excommunicati.
28 Facientes ſeruari ſtatuta contra eccleſiaſticam libertatem ſunt excommunicati.
Et quæ ſtatuta dicantur contra eccleſiaſticam libertatem, ibidem.
29 Vſurpantes ius patronatus in locis pijs, ſunt excommunicati.
30 Contrahens ſcienter infeſtas nuptias ſunt excommunicati.
31 Caſus, in quibus pœna excommunicationis incurrit, qui ſint
32 In ſententia excommunicationis an requiratur citatio.
33 Sententia excommunicationis lata ex falſa cauſa an valeat
34 Sententia excommunicationis nulla an liget excommunicatum.

Ex Additionibus.

1 Excommunicatus patitur 62. pœnas, remiſſ.
*1 Ratificans corde percuſſionem clerici eſt excommunicatus.
2 Declarationes, ampliationes, & limitationes ad can. ſi quis ſuadente diabolo remiſſ.
Manus violentas inijcere in clericum quando quis dicatur.
3 Percutiens conſanguineum clerici, reſpectu clerici, incidit dictum can.
4 Et quid de percuciente fratrem tertij ordinis S. Franc.
5 Et quid de patre percutiente fratrem filium clericum.
6 Et quid de minore.
7 Et an ipſo facto percutiens, in d. can. incidens.
8 Et an requiratur publicatio, & quid operetur dicta publicat.
9 Et quid in ſpuente faciem clerici.
Et quid de effundente aquam ſuper eo, ibidem.
Et quid de eum detinente per veſtem, vel frenum equi, ibid
Et quid de auferente aliquid ab eius manibus, ibid.
10 Can. ſi quis ſuadente. Quot requirat, vt locum habeat.
11 Et an procedat in Clerico coniugato.
12 Et an in clerico hæretico.
13 Et quid in percutiente in ludo.
14 Et quid in muliere.
15 Et quid ſi clericus non incedebat in habitu clericali.
16 Et quid in offendente cadauer clerici.
Offendens clericum excommunicatum incurrit pęnam dicti canon.
Et offendens in fuga clericum eum aggredientem, & fugere facientem.
17 Offenſa leuis, & grauis quæ dicatur.
18 Ordinarius quando poſſit abſoluere, remiſſiuè.
19 Percutientes pluries clericum, an pluries ſit excommunicandus.
20 Excommunicatus poteſt iterum excommunicari.
21 Excommunicatio in participantes non fertur, niſi canonica monitione præcedente.
Incẽdiarius Eccleſiarum eſt ipſo facto excommunicatus & abſoluendus a Papa, ibidem.
22 Aliorum vero locorum excommunicandus.
23 Incendiarij pæna non tenetur incendens domum propriam, niſi fecerit, vt incenderet bona aliena.
24 Incendiarij eccleſiarum etiam non conſecratarum, & cęmeterij, ſunt ipſo facto excommunicati.
25 Cardinalem offendes quomodo puniatur.
26 Et quid de offendente Epiſcopum, & alios inferioris ordinis.
27 Et quid de turbante diuina officia.
28 Et quid de offendente legatos Sedis Apoſtolicæ.
Et quid de offendente Epiſcopum electũ, vel qui renunciauit dignitati remiſſiue.
29 Ciuitas occidens duos Epiſcopos, non poteſt amplius Epiſcopum habere.
30 Eccleſiaſtica libertas quando dicitur violari.
31 Iudex ſeruans ſtatutum contra libertatem Eccleſiaſticam, an peccet.
Baldus impugnatur, nu. eod.
Statutum contra libertatem Eccleſiaſticam non valet, ibidem.
32 Lim. niſi eſſet contra priuilegium datum alicui Eccleſiæ particulari.
33 Laici non poſſunt ſtatuere ſuper eccleſiis.
34 Statuta, quæ poſſunt afferre clericis commodum, & incommodum, non dicuntur contra libertatem Eccleſiæ.
Statutum, quod nemo coquat panem alicui Monaſterio, nec molet blandum, nec aliquid vendat, vel emat; an ſit contra libertatem Eccleſiæ, ibid.
35 Statutum quando dicatur contra libertatem Eccleſiaſticam.
Et quæ requirantur, vt incurratur excommunicatio, remiſſiuè ibidem.
Et quid de vniuerſitate faciente talia ſtatuta ibid.
Et quid de mandante, dictante, ſcribente, conſulente, ibid.
36 Et quid ſi decuriones mandauerint alicui fieri ſtatuta, & ille fecerit aliqua contra libertatem Eccleſiæ.
Et quid ſi poſt dicta ſtatuta ponatur ſtatutum caſſans, ibid.
37 Libertas Eccleſiaſtica non læditur per ſtatutum laicorum, habens in ſe naturalem, & ciuilem æquitatem.
*37 Et pariter includens in aliquo loco clericum inuitum.
38 Excommunicationis ſententia lata ex falſa cauſa, & mala intentione valet.
39 Et quomodo dicatur nulla.
40 Excommunicatio iniuſta ligat quò ad hominem, non quò ad Deum, niſi excommunicatus eam contemneret.
41 Limit. in tali iniuſtitia, quæ redderet ſententiam nullam.

ADDITIONES
Ad Quæſt. LXXVII.

a Svcceſſiuè videamus.] Far. tit. de delict. & pœnis quæſt. 19. volum. 1. num. 38. vſque 42. Roſſ.

Succeſſiue videamus.]

1 Adde, quòd † ille qui eſt excommunicatus, patitur ſexaginta duas pęnas, quas ponit Pet. Rebuf. in concorda. titul. de excommu. non vitan. columna ſecunda, & ad hoc vide etiam Carau. in ritu 236. numer. 12. cum ſequen. Baiard.

b Percutiens clericũ.] Pone, quidam mandauit alicui, quod verberaret clericum, poſtea mittit nuntium, quod nullo modo deberet eum verberare; ſed antequam nuntius perueniret ad eum iam verberauerat clericum, Vtrum ipſe mandans ſit excommunicatus; quod ſic, vide per Iacob. de S. Georg. in leg. 1. ff. de offic. procurat. Cæſar. numer. 42. Idem in percutiente monachum, vel conuerſum religioſum. capit. parochianos. de ſentent. excommunic. etiamſi percuſiſſet de Iudicis Eccleſtaſtici mandato, vt legitur, & not. in cap. vniuerſitatis, eod. tit. vbi vterque tenetur ire ad Papam. Et idem ſi clericus percutiat alium clericum, & Abb. & Fel. in cap. cum pro cauſa eod. Idem in percutiente clericum arma portantem c. in audientia. Vbi Abb. & Felyn. eod. Idem in potente prohibere, & non prohibente, per Felyn. in cap. quanto, poſt numer. eod. Idem in conſulente, inſtigante, & perſuadente percuti clericum, per Carrer. in pract. crim. §. homic. 5. numer. 140. Idem in percutiente conſanguineum ipſius clerici, reſpectu tamen ipſius clerici, per Marſil ſing. 264. Et quis dicatur clericus. Cagno. in l. 2. de origin. iur. numer. 22. Et ſi clerico iniuriam inferens ſit laicus, punitur per Iudicem ſecularem, per Roland. conſil. 25. Idem in mandante percuti clericum, & mandatario, qui non excuſatur Abb. & Felyn. in capit. mulieres, eod. Fallit. principalis concluſio pluribus modis, vt per Bertac. in repert. verb percuſſio verſic. 38. 39. tex. cap. cum voluntate. §. fin. eodem. Item fallit in percutiente clericum, qui dimiſſo habitu clericali enormitatibus ſe immiſcet, ad not. in capit. perpendimus, eod. Itẽ fallit in percutiente clericum vim inferentem, vel cum matre, vxore, filia ve inuentum. Rip. in leg. fin. Cod. de reuocand. donat. numer. 67. Item fallit in ponente manum in perſonam religioſam officium turbantem. Abb. & Felyn. in cap. veniens eo. Sed quid de percutiente fratres tertij ordinis S. Franciſci, an incurrat in d. cano. quod non, per Calder. conſ. 4 de regul. & vide per Crau. in conſ. 303. poſt num 10. Pariſ. in conſ. 40. num. 14. vol. 3. & pract. Papien. in reſponſ. rei. Gloſ. tanquam publicè excommunicatum. col. 1. poſt numer. 3. vbi poſt Imo. in cap. non dubium, de ſenten. excomm. & Gofred. in illius ſumma nouem excipit caſus, in quibus clericum percutiens non incurrit excommunicationem, quos illic vide; idem in percutiente clericum volentem per Carer. in pract. crim. fol. 201. numero 52. Et regulam principalem cum vndecim notabilibus ampliationibus, & tribus alijs limitationibus extenſis, vide per Duenn. ſub. regul. 99. & illic in princip. habes auctores adnotatos ponentes regulam cum amplationibus atque limitationibus, quos non traſcribo, ſed ad illos plenè explicantes recurrendum cenſeo. Et omnino adde, quod ſi quis verberauit clericum nomine meo, & ego ratificem illud delictum, ſtatim incido in excommunicationem. tex. eſt in cap. cum quis, de ſentent. excommunicat. libr. 6. Immo ſi ego ra-
*1 tifico † in corde meo, licet non poſſit probari ratificatio, tamen ero excommunicatus quantum ad Eccleſiam triumphantem, & tenor facere me abſolui: nam multi ligantur, quo ad eccleſiam triumphantem, qui tamen non ſunt ligati quantũ ad Eccleſiam militantem. Et hæc vide per Iacob. de S. Georg. in leg. ſi quis iniquum, §. ſi procurator, num. 4. & 5. in 1. lect. ff. quod quiſque iuris. Giach.

Percutiens clericum.] Farinac. q. 105. inſpect. 4. num. 195. Roſ.

Percutiens.] Adde in
2 hac † mareria cap. ſi quis ſuadente diabolo Soc. in cap. peruenit numer. 11. vſque ad fin. de pœn. vbi infinitas poſuit quæſtiones ſpectantes ad materiam excommunicationis dict. canon. quam examinauit per 35. colum. & alibi non reperies ita diffusè tractatam, vide etiã ſeptem caſus, in quibus percutiens clericum non incidit in ſententiam excommunicationis, de quibus per Innoc. in cap. non dubium de ſentent. excõmun. & per Duen in reg. 99 habes ad iſtam regelã vndecim ampliationes, tres limitationes, & ibi in prima limitatione habetur, quòd non ſolum percutiens eſt excommunicatus, verum etiam ipſo Iure ſine aliqua denuntiatione per extrauag. Martini V. quæ incipit in ſuper ad euitanda, & illam refert etiam Felyn. in c. Rodulfus num. 39. de reſcript.

Et quando quis dicatur inijcere manus violentas in clericũ, Sum. Sylueſtr. in verbo excommunicatio 6. & Nauar. in Man. cap. 27. num. 37.

3 Item adde † percutiens conſanguineum clerici, reſpectu tamen ipſius clerici incidit canonem d. cap. ſi quis ſuadente, vt per Marſil. in ſing. 204.

4 Item adde, quòd † non incidit in canon. d. c. percutiens fratres tertij ordinis S. Franciſci iuxta not. per Crauet. in conſ. 303 num. 10. & Pariſ. conſ. 40 num. 14. vol. 3.

5 Item † adde, quod pater verberans filium clericum non incidit in excommunicationem, ſecundum Florian. poſt Trancretum in l. ſed ſi §. ſi magiſter, ff. ad l. Aquil. & adent. ad Alciat. de præſumpt. reg. 1. præſumpt. 3. num. 1.

6 Item † adde, quòd minor vigintiquinque annis incidit poſt pubertatem in pęnã dicti canonis, ſed non tenetur ire ad Papã, quia poteſt abſolui per Dięceſanum, & in hoc minor ætas alleuiat, c. cum illorum in fin. de ſententia excommun. & Franc. Marc. deciſ. 814. part. 2. ſed vide omnino deciſ. ſequen. 822. vbi aliter ſenti, & diſtinguit.

7 Item † adde, quòd licet ipſo facto incurratur in canonem c. ſi qui ſuadente diabolo propter violentam iniectionem ma-
8 nuum in perſonam clerici, requiritur † tamen publicatio, ſeu denuntiatio, licet per talem denunciationem amplius non ligatur cum non ſit de ſubſtantia excommunicationis, Franc. Marc. in deciſ. 810. par. 2.

9 Item adde, quòd † ſpuens in faciem clerici, vel effundens aquam ſuper eum animo iniuriandi, vel detinens clericum per veſtem, vel frenum equi, vel auferens aliquid de manibus ſuis incidit in canonem, niſi veſtes eſſent ſeparatę a perſona clerici, Franc. Marc. deciſ. 819. par. 2.

10 Item † adde, quòd tria requiruntur ad hoc, vt pęna Canonis incurratur, primo factum conſumatum, ſecundo animus iniuriandi, ſeu dolus; tertio violentia; Franc. Marc. in deciſ. 821. par. 2.

11 Item † adde, quòd diſpoſitio d. c. ſi quis ſuadente, habet locum etiam in clerico coniugato c. vnico de cler. coniug. in. 6. & Viu. opin. 104 num. 5. vol. 1.

12 Item † adde, quòd clericus hæreticus poſſet percuti ſine pęna d. c. ſi quis ſuadente. Card. in clem. 10. ceterum de elect. & Viu. vbi ſup. numer. 7

QVÆST. LXXVII.

a
1 SVcceſſiuè videamus de pœna excommunicationis, quę eſt maior pęna, quam eccleſia imponere poſſit, vt communiter dici ſolet, teſte Beroo in cap. ſi quis Pręsbyterorum, poſt num. 7. de rebus eccleſ. non alien. Et hęc quidem duplex eſt, ſcilicet maior, & minor. Maior excludit a perceptione ſacramentorum, & a commune fidelium: Minor autem excludit tantummodo a preceptione ſacramentorum, non autem a communem fidelium. Et ita intelligendus eſt text. in cap. Engeltrudam, 3. quęſt. 4. Et hunc intellectum ſequuntur omnes tam glo. quã Doctores, vt atteſtatur Ioan. de Anan. in rubr. de cler. excõ. numer. 4.

2 Percutiens [b] clericum, ſiue illum offendens, etiam abſque vulnere, incidit in canonem c. ſi quis ſuadente diabolo, 17. quęſt. 4. & eſt excommunicatus, ita quod non poteſt abſolui, niſi a ſummo Pontifice, vt ibi.

3 Adde, quod etiam clericus ſeipſum percutientes incidit